

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำศึกษาจากการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการ / ผู้นำท้องถิ่นในท้องถิ่น และทัศนคติของผู้ประกอบการ / ผู้นำท้องถิ่นที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการศึกษาทัศนคติของชุมชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวที่มีต่อการดำเนินการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสถานการณ์ปัจจุบัน ปัญหา และอุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สสำรวจและประเมินศักยภาพ และการจัดการของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และประชากรศึกษาที่ใ้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ / ผู้นำท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงาและ ชุมชนบ้านปราสาท อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 413 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกอบการ / ผู้นำท้องถิ่น จำนวน 206 คน และกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 207 คน ด้วยแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแบบโดยใช้ไคสแควร์ (Chi-Square) ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร 2 กลุ่มโดยใช้การทดสอบของ Mann-Whitney U Test และทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชากร 3 กลุ่มขึ้นไปโดยใช้การทดสอบของ The Kruskal-Wallis ผลการศึกษา พบว่า ผู้ประกอบการ / ผู้นำท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศระดับมากคิดเป็นร้อยละ 91.3 และ 76.8 ตามลำดับ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของกลุ่มผู้ประกอบการ / ผู้นำท้องถิ่น ได้แก่ เพศ และการศึกษาสูงสุด ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ อายุ และการศึกษาสูงสุด และปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ ศาสนา สำหรับกลุ่มนักท่องเที่ยวไม่มีปัจจัยใดที่มีผลต่อระดับความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้แก่ สถานภาพสมรส และอาชีพ

This research study from practitioner and community chief associate and attitude about ecotourism and study in local community and tourist attitude about ecotourism. The purpose is to study the ecotourism study case, problem and hitch. Investigate and evaluate the ecotourism management. The example people in this study are practitioner, community chief and tourist at Ampawa market Ampawa canton Samuksogkram province Yaonoi island community Pangga province and Banprasard community Nonsug canton Nakornratchasima province. Collecting data from 413 examples divide to 2 groups. First group is practitioner and community chief 206 people and the second group is tourist 207 people by questionnaire analyze to Percentage, cv, Standard Deviation test the application by Chi-Square. Test the difference between 2 people groups by Mann-Whitney U Test and test the difference between 3 people groups by The Kruskal-Wallis. From the result we found that many of practitioner and community chief have knowledge about ecotourism at 91.3 and 76.8. The main factors about ecotourism knowledge are sex and education. The main factors about ecotourism attitude are age and education and The main factors about ecotourism communion is religion. Tourist have no factor about ecotourism knowledge and the main factor about ecotourism attitude are marriage status and job.